

TOVERI

Lännen suomalaisen työväen äänenkannattaja, ilmestyy Astoriassa, Oregon, joka päivä, paitsi maanantaina.
TOIMITUSKUNTA:
W. N. REIVO, A. SALMI, L. MOILANEN, J. MALO, K. E. HEIKKINEN.
TOVERI
 (The Comrade)
 The organ of the Finnish workers in the Western States. The only Finnish daily in the West. Published daily, except Monday, at Astoria, Ore., by the Western Workmen's Publishing Company.
 Advertising rates in effect July 1, 1912, 40c per inch. Special discount allowed for larger and continuous advertisements.
TOVERI, BOX 99, ASTORIA, OREGON.
AUGUST NIKULA, Manager.

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the Post-Office at Astoria, Oregon, under the Act of March 3rd, 1879.

SUBSCRIPTION RATES:
IN THE UNITED STATES AND CANADA:
 For 1 year \$3.50; For 6 Months, \$1.75; For 3 Months, \$1.00; For 1 Month 40c.

Ilmestys hinta 40c palstatuun. Kuoleman-ilmotukset \$1.50 kerta ja muistovärsyillä \$2.00 kerta. Kihlaus, syntymä- ja avioliitto-ilmotukset 50c kerta, haju- ja nimennuoto-ilmotukset 25c kerta, naima-ilmotukset \$1.50 kerta, avioero-ilmotukset \$1.00 kerta. Seisovat ilmoitukset seuraavan hintalaskun mukaan palstatuun: 1 v. 20c, 1/2 v. 20c, 3 kk. 25c, 1 kk. 30c. Satunnaisista ilmoituksista tulee rahaa seurata mukana. Englanninkielestä suomenkieleksi kääntäminen maksaa.

TILAUSHINNAT YHDYSVALLOISSA JA CANADASSA:
 1 vuosikerta \$3.50; 6 kuukautta \$1.75; 3 kuukautta \$1.00; 1 kuukausi 40c.
SUOMEEN JA MUUALLE ULKOMAILLE:
 1 vuosikerta \$5.50; 6 kuukautta \$3.00.

Huoneusto sijaitsee 10:n ja Duane katujen kulmassa.
 Telefooni: konttori 365, toim. 832.

Kun Toverin tilaus-hinta korotetaan maaliskuun alussa, niin on sinun edullista tilata se nyt itsellesi koko vuodeksi.

Parempaa kuin käsien-taputukset

"Mutta mistä se johtuu, että te, jotka kannatatte meidän aatteitamme, yhdytte meidän mielipiteisiimme, että te ette kuitenkaan ole jäsenenä yhdistyksissämme?"

Oli, minä tunnen sängen hyvin syyn tähän ilmiöön! Taputetaan käsiä ja ollaan yhtä mieltä, mutta annetaan sen jäädä siihen ja otetaan sitte hedelmät toisten työstä. Minä kysyn teiltä: Onko se ihmisen, onko se työmiehen arvot mukaista? Mitä muuta eroutusta on tuollaisen työntekijän ja loiseläjäkapitalistin välillä kuin se, että jälkimmäinen elää toisten työstä ja haluaa näyttää kukaan ei ole kylvetty. Teille, jotka minulle käsiänne taputatte, teille minä sanon: Hävetkää! Pöydän ääreen meidän mukana ja antakaa kirjoittamaan itseänne jäseniksi järjestöömme ja ottakaa tekni kantaaksemme osa meidän vaivoistamme ja ponnistuksistamme."—Ferdinand Lasalle.

Periaatteeksi kelpaamaton tapa

Teollisuuden vilkkauksena on työntekijöiden keskuudessa usein huomattavissa jonkunlaisia isällisiä pyrkimyksiä työläisten vapaaehtoiseen palkankorotukseen, ja siitä vetävät porvarit sen johtopäätöksen, että työläisten itsenäisen toiminnan palkkojensa korottamiseksi ei olekaan tarpeellista, koska työntekijät eivät vapaaehtoisesti korottavat palkkoja milloin siihen suinkin on mahdollisuutta.

Mistä sellaisesta ei suinkaan voi olla kysymystä. Työntekijä ei koskaan korota palkkoja vapaaehtoisesti, vaan ainoastaan siksi että siten lunee edistävän omia etujaan. Silloin kun teollisuus on vilkkaassa käynnissä, on melkein kaikilla työläisillä työtä ja työläisten joukkovoima sitä suurempi, koska vain verrattain pienen osan on pakko mennä esim. lakkotapaustuksessa rikkuriksi suoranaisten nälän pakkamana. Tämän tietäen työntekijä samoin kuin senkin, mitä vaurioita liikkeen seisauttaminen aiheuttaisi hänen voittoililleen, ja siitä syystä korottaa hän palkkoja.

Tähän palkkojen "vapaaehtoiseen" korottamisperiaatteen kuuluu myöskin palkkojen mielivaltaisen laskeminen teollisuuden laskemisen aikana ja siten työntekijät menettelevätkin. Ainoa voima joka voi taata järjestönsä näissä suhteissa, on työläis-

ten järjestynyt joukkovoima. Unionit pakottavat työntekijät hyväksymään määrätyn palkkatariffin työsopimuksen nimellä ja valvovat että sitä noudatetaan teollisuuden loma-aikakaudenkin aikana. Oivallisena esimerkkinä onkin se, että viimeisenkin palkkauskautta aikana, jolloin järjestymättömän työväestön palkkoja laskettiin melkein kaikkialla, järjestynyt työväestö kykeni estämään kaikki palkanalennusyritykset. Järjestyneen työväestön elintason vaihtelu ei ole niin raskas kuin järjestymättömän, koska he eivät ole palkoistaan niin paljon riippuvaisia työntekijän miellivallasta kuin järjestymätön.

Näemme siis, että työntekijien "vapaaehtoisuus" ei suinkaan kelpaa menettelytavaksi, sitä ei voida hyväksyä periaatteeksi palkkojen järjestelyssä. Yksi voimakkaimmista vaikuttimista palkkojen korottamiseen teollisuuden vilkkauksen välittesä on pelko työläisten järjestymisestä. Jos työntekijä voisi olla varma siitä, että työväestö ei ala vaatia enempää palkkaa—joka järjestymättömänä harvoin tapahtuukaan muuten kuin äärimmäisen paken välittesä, kuten esim. nykyisin, jolloin palkat eivät enää mitenkään riitä elintarpeisiin—niin palkkojen kohotusta ei tapahtuisi koskaan.

Työväestö ei voi luopua periaatteestaan järjestyneenä joukkona myydä työvoimaansa mahdollisimman korkeasta hinnasta, eikä liijoin periaatteestaan vaatia sen hinnan korotusta milloin tilaisuus siihen katsotaan sopivaksi, huolimatta siitä miten työntekijän liike kannattaa. Eikä se myöskään voi luopua siitä, että se joukkona menee lakkoon, siten pakottaakseen vaatimuksensa läpitse. Ei mitään "puolueettomia" sovittelelutaakuntia. Työtaistelussa on kysymys vain voimasta ja väkevämpi määrä työ-sopimuksen ehdot. Ellei joku yksityinen työntekijä voi niillä pitää liikettä käynnissä, ei se sitä merkitse, että koko teollisuusala sulkeutuisi. Työntekijä ei ollenkaan välitä siitä, miten lakkolaisten käy, jos rikkureilla onnistutaan lakkosärkeämään ja yhtävähän tarvitsee työläisten ottaa huomionsa työntekijöiden edut.

VAALIVALITTEJA ETSIMÄSSÄ

Porvarien "edistysmieliset" poliitikot tapaa kongressin istuntopäivällä hyvin usein laimassa itselleen ja puolueelleen vaalivalitteja, joita säilytetään kongressin pöytäkirjoissa vaalitaistelun saakka ja sitte otetaan esittämäksi "rakkaalle kansalle" joka tavallisesti nielekkäin ne kaikkein koukkuineen. Californian senaattori Works on yksi niistä "edistysmielisiä", joita porvaristo käyttää syöttinä, pettäessään työväestöä. Lainaam-

me hänen äskettäin kongressissa pitämästään puheesta seuraavat muka proletariaattia hyväilevät kohdat:

"Tämän maan rikkauksien kasaantuminen ja joutuminen muutamiin rajattomasti rikkaitten ja mahtavien yksilöiden sekä korporatioiden käsiin on pysyväisenä vaarana kansanvaltaiselle hallintomuodolle", sanoo Works. "Minä pelkään, että tämän maan kansa sängen vähän ymmärtää, missä määrin nämä uhkaavat ja mahtavan vaikutuksen disäntynäinen jo nyt on asettunut hallitsemaan vaalejamme ja lainlaadintaamme. Se on salainen, kavalaa mahti, joka työskentelee pimeässä, mutta joka ilmenee kaikkialla, missä sen edut ovat kysymyksessä. Sillä on lukuisia ja taivaita asiamiehiä, jotka hyvin tuntevat herojensa tahdon. Se vaikutusvalta, mikä näillä mahtavilla ryhmillä on lainlaadinnan, vaalien ja hallinnon yli on johtanut luokkalakien laatimiseen, joka on sängen vahingollinen vapaalle tasavallalle. Joskin minä vain lyhyesti viittaan siihen, niin pidän tämän voiman olemassaoloa vakavimpana ja vaarallisimpana turmiona, joka uhkaa tasavaltamme..."

"Myöskin haluaisin viitata siihen, että meidän yhä kasvava sotilaallinen varustautumisemme e—hallitua suurta vaaraa vapaalle hallitusmuodolle. Historia opettaa meille, että sellainen sotilasvalta on ollut pääasiallisena syy—nä sellaisten kansojen rappauteelle, jotka häviölle, jotka kerran ovat olleet yhtä mahtavat ja näennäisesti yhtä varmallat perustuksella seisovat kuin meidän kansamme. Europan sota on synnyttänyt pelkoa Amerikan kansassa ja johtanut onnettomuuden sotilaallisen hengen keltäytymiseen, joka on sängen vaihtettava. Tämä yleisen mielipiteen onneton tila, jonka ovat keinoitekoisesti luoneet henkilöt, joiden edut vaatii sotilas-agitatoria, kuten asetettaiten omistajat, on vaikuttanut kongressiin ja johtanut siihen, että on säädetty lakeja armeijan ja laivaston suunnatusta lisäämistä varten. Niin taatavasti on muovailtu yleisiä mielipidettä ja herätetty pelkoa kansan keskuudessa, että monet ajattelemattomat ihmiset ovat alkaneet pitää sotilasvoimamme lisäämistä isänmaallisena velvollisuutena. Ehdotettu armeijan ja laivaston lisääminen sai kannatusta sellaisiltakin henkilöiltä, jotka aikaisemmin eivät missään tapauksessa olisi kannattaneet sotaa tai sotilasvoimamme lisäämistä."

"Tällainen yleisen mielipiteen myrkyttäminen, tällainen keinoitekoisesti luotu luottamus suureen sotilasmahtiin on yksi nykyisen tilamme pahimpia ja vaarallisimpia puolia. Toivokaamme, että kansamme tässä suhteessa pian palaa järkiinsä ja että me emme koskaan saisi nähdä suurta ja vaikuttavaa sotilasmah-tia tässä maassa. Kukaan ajatteleva ihminen ei voi kieltää, että temmekö nyt olisi ottaneet aimo askelta militarismia kohti, militarismia, joka on vapaan ja kansanvaltaisen hallintomuodon pahin vihollinen."

"Historia osoittaa meille, että ei ole olemassa vallanhimoisempaa ja ahaampaa voimaa kuin militarismi. Se edustaa väkivaltaa eikä laillisuutta. Kun se astuu toimintaan, perustetaan silvillemme ja oikeuden lait ja mielivalta sekä väkivalta astuvat niiden tilalle. Minä tiedän, että sanotaan, että sellaista mielivaltaa ei koskaan saata syntyä tässä maassa. Mutta ihmiset ovat samallaesit kaikkiä maailmassa ja sellaista on useammin kuin kerran tapahtunut muualla. Sitä on mitä laittomimmalla tavalla tapahtunut muutamissa tämän maan valtioissa. Sotakorvauksien rauhnan aikana ei ole mitään tuntematon ilmiö Yhdysvalloissa ja me kokemuksesta tiedämme, että se on mahti, jota jo-

kaisen kansan ja jokaisen kansankunnan pitää pelätä..."

"Tämän kansan jakautuminen luokkiin, tämä jako perustuen kunkin henkilön hallussa olevaan rahamäärään tai hänen toimintansa laatuun, jonka kautta oimien käsiensä työllä elävä henkilö yleisen mielipiteen mielestä kuuluu alistettuun, alempaan luokkaan ja toinen henkilö, vaikkakaan hän olisi paljon huonompi ja kunniaattomampi, kohotetaan ylempään luokkaan sen vuoksi, että hän ei työskentele omiin käsiin tai sen vuoksi, että hän omistaa suuremman rikkauten määrän, — tällainen kansan jakaminen luokkiin ennemmin tai myöhemmin vaikuttaa hajottavasti hallitusmuotoon, joka perustuu kaikkien oikeudellisen tasa-arvoisuuden ja kaikille samallaisten joimintatuloisuksien myöntämisen periaatteelle."

"Rajattomien rikkauksien kasaantuminen harvojen käsiin on luonut ihmisluokan, jolla ei saisi olla mitään sijaa vapaan maan hallinnossa. Se on luonut laiskojen ja rappauteittien rikkaitten luokan. He ovat yhteiskunnan verenimijöitä, he ovat hyödyttömiä olentoja, he ovat huonona esimerkkinä, joka johtaa sekä heitä itseään että muita ihmisiä laiskuuteen, rappauteeseen ja rikoksiin..."

"Työväenluokan keskuudessa vallitsee suuri tyytymättömyys, joka johtuu omistavan luokan rehentelystä, tuhlauksesta ja rikkauksensa näyttelemisestä. Ajatelmattomat rikkaat, oh he siten laiskureita tai ei, lakkaamatta komeilevat rikkauksillaan vähemmän onnellisten ihmisten silmien edessä... Suur-rikkaitten miehet ja naiset antavat esimerkiksi, jotka, jos niitä yleisesti seurattaisiin, ehdottomasti tulisivat johtamaan turmioon. He rappautevat oman luokkansa ja he rappautevat niitä, joita he tapauvat pitää palvelijoihin, melkeinpä orjinaan, — alhaisena luokkana, joka on olemassa vaan sitä varten, että se heitä palvelee. Rikkaat tulevat yhä rikkaammiksi ja köyhät yhä köyhemmiksi, samalla kun maa tulee yhä rikkaammaksi ja kansan jakautuminen luokkiin esiintyy yhä jyrkempänä, vahingoittain yhteiskunnan etuja. Ja rikkaat tulevat yhä röyhkeämmiksi niitä kohtaan, jotka ovat kyllin tyhmiä pitämään heitä korkeampi-olentoina vaan sen vuoksi, että he pitävät rikkautensa näkökäsillä..."

Herra senaattori näkee "yhteiskunnan edut" vaarassa, mutta yhteiskunnalla hän tarkoittaa omaa luokkaansa. Ellei rikkaitten näyttelemisen, jota hän ainoastaan paheksuu, saisi aikaan napinaa työväestön keskuudessa, niin kaikki olisi hyvin, senaattorilla ei olisi mitään sitä vastaan että työväestöä riistettäin.

Ja nytkin hän tyytyy vain selittämään, miten kamalasti asiat ovat, yrittämättä ollenkaan selittää miten ne olisivat korjattavissa, ellemmme ota lukumme siitä viittauksia että rikkaitten olisi laikkava näyttelemästä rikkauksiaan. Seuraavien vaalien aikana saamme kuulla, mistä ruuvista olisi kierrettävä ja se on: vaalikokous Works puolueineen ja luokkineen edelleen valtaan, niin kaikki käy hyvin.

Siinä se on jokaisen "edistysmielisen" porvarin parannussuunnitelma yhteiskuntaa nähden. Työväenluokan valtaankohottamista ei heistä yksikään harrasta, eikä voikaan sitä tehdä ja siksi heidän moitteensa yhteiskuntaa vastaan ovatkin pelkkiä syöttejä, joilla koetetaan estää työväestö pääsemästä selville siitä että se ainoa pelastusmahdollisuus on työtätekevän köyhälistön kohottaminen.

Works'in / ja hänen laistensa pyrkimys tähtää korkeintaan siihen, että rikkauksien keskittymistä koetettaisi estää; hän e-

dustaa taantumuksesta aineista porvaristossamme, keskiluokkaa, joka kaikesta "edistysmielisydestään" huolimatta pyrkii kaikkialla korjaamaan yhteiskuntaa taloudellisen kehityksen vastaiseen suuntaan. Works ei sinnekaan näe kansanvaltaisuuden vaaraa siinä että työväestöllä ei ole valtaa, vaan siinä, että keskiluokka on alati rappauteudessa, sortumassa köyhälistöön. Kuulun syvenemistä keskiluokan ja yläluokan välillä pelkää Works kaikessa "edistysmielisydestään". Jos olisi mahdollista, etsä nykyäänkin vielä olisi kilpailumahdollisuuksia, kuten joitakin vuosikymmeniä sitte, niin Works olisi ensimmäisenä selittämässä, millä tilaisuuksien laaja sarja onkaan avoinna jokaiselle "vapaan maan vapaille kansalaiselle".

Washingtonin State Federation of Laborin kokouksesta

Kokous alkoi Everettissä maanantaina 22 p. tammikuuta.

Kokouksen avasi Federationin presidentti E. P. Marsh. Everettin majuri D. D. Merrill lausui harvoin sanoin edustajat tervetulleiksi. Ei ollut ajalla paljoa sanomista, kai häpesi luokkansa viimeaikaisia tekoja, joista Everett on saanut kuuluisuutta. Tuomari W. W. Black piti tervetvähäpuheen, lausuen edustajat tervetulleiksi, ei Everettin poliisii eikä "Commercial Clubin" puolesta, vaan kansan pohjojalkojen puolesta. Puheensa olikin arvokas ja terävä.

Sen jälkeen maanantaipäivän istunto kuului virkailijain toimintatarkotusten lukemiseen. Tiistään istunto kuului posien esittämisessä ja ulkoja tulleitten puhujain kuulemisessa, joita oli kaiken karvaisia.

Tämä tapa olisi tulevissa vuosikokouksissa lakkautettava, sillä se vie kaiken ajan, että sitten kun tulee tärkeimmät asiat esille, niip ei jää aikaa. Niistä voisi järkevästi keskustella. Kokouksessa, jossa on kolmatta saatua edustajaa tarvittaisiin kolme päivää vähintään sisäisten asiain päätteilylle, ja kolmessa päivässä koetetaan saada kokous lopetettua. Sitä seuraa, että tärkeimpain asiain kanssa hutiloidaan ja siitä johtuva "steamruuaminen" voi tuoda ikäviä seurauksia tulevaisuudessa.

Keskiviikon istunnossa tärkein kysymys oli niin kutsutun non partisan lain esittämisen nykyisistä vastaan, vaan parin tunnin väittelyn jälkeen toimitessa äänestyksessä hävisimme. Asia tulee siis esitettäväksi parillaan istuvalla lainlaatikunnalla.

Sosialistit väittivät että sanottu lailla vain koetetaan sokeaa himmentää luokkarojoja, eikä mitenkään sen avulla voida lakkauttaa porvaripuolueiden toimintaa, eikä agitatoria, sillä he tulevat katsomaan että heidän mieltensä tulevat saamaan heidän luokkansa jakamattoman kannatuksen, vaikka kuinka he seläisivät väärin lipputjen suojassa ja ratsastaisivat niin kutsutulla "puolueettomalla" vaalilistalla. Porvari kyllä erottaa suudet lampaita.

Vanholliset — ja heidän mukanaan useita entisiä puolueineen "radikaaleja" — väittivät, että sillä ei mitenkään yritetä sokeaa luokkarojoja. Heidän mielestään se pain vastoin on ainoa keino voida pitää luokkarojoja selvinä, varsinkin nyt jolloin työläiset ovat jakautuneina jos jonkinarvaisiin puolueisiin ja porvarit vain yhteen leiriin.

Vielläpä niinkin vanha veteraani kuin Brown — ei hammaslääkäri, vaan Shingle Weaver Unionin presidentti — sanoi: "olen kymppi vuoden hypännyt Tituksen perässä saadaksemme sosialistipuolue työläispuolueeksi, puhtaaksi lojareista ja tohtoreista, vaan pantiin koko puolueesta pois sitä tehdestään". Edelleen hän sanoi, että tässä maassa ei ole voitu innottaa eikä saada itse työläisiä suuremmin määrin ryhtymään kannattamaan, sosialistipuoluetta, ja oli epätoivoinen koko puolueeseen nähden.

E. P. Auld, vanhoja "kumousmiehiä" puolueessa, sanoi ei miunnuittakaan kannattavansa niin sanottua non partisan kysymys-

tä, jos luulisi sen luokkakäsitteitä himmentävän. Hän väitti, että se on ainoa keino toimia kun vähämieleisyys työläisissä sosialistipuoluetta vastaan on niin voimakas. Arveli sen ei koskaan saavan suurempaa huomiota puoleensa, ja sanoi että samoin on käynyt kaikkialla missä on kansanvaltainen valtio nimeksiään. Väitti, että Europan maissa, joissa saadaan työläiset ryhtymään sosialistipuolueen ympärille, johtuu se ei puolueen vallankumouksellisen ohjelman vuoksi, vaan yhteisten kansallisten kysymysten, kuten tasapuolisen äänioikeuden ja muitten tämän kaltaisten kysymysten vuoksi. "Kehui näitä oikeuksia jo taällä vuosikausia näennäisesti nautitun. Europan vanhimmissa parlamentarismin maassa, Englannissa, jossa on näennäisesti enempi vapautta kuin muissa Europan maissa, siellä ei ole voitu myöskään saada suuremman määrässä työläisiä ryhtymään sosialistipuolueen lipun ympärille. Väitti, että poistamalla äänestyslistoista nimet, poistamme sen syyn jonka takia on kaiken karvaisia puolueita. Nimetty-mällä listalla tulee olemaan vain kaksi ehdokasta — jotka ovat saaneet korkeimman äänimäärän — äänestettävänä, siis vain työläisten ehdokas yhdellä ja porvarien ehdokas toisella puolella — siis selvät luokkarajat.

Joku teki ehdotuksen, että asia tervetvähäpuhe, joka lopetti väittelyn. Tuloksen olen jo edellä maininnut.

Päätettiin vaatia useita lainlaadinnallisia parannuksia, kuten valtion peruslain kansan yleisäänestyksellä muuttamista, parannusta vahingonkorvauksilain, y. m., y. m. Hyväksyttiin useita ponsia, joista tärkeimpiä vaan mainitsen. Jyrkästi vastustamme sotilasharjoituksia kouluisamme, vaadimme kansallishallituksen tutkimaan Everettin verilöylyä ja lausumme jyrkän paheksuimamme Everettin ja Snohomish kauntin virkailijoille heidän raastaa menettelystään i. w. w. läisiä kohtaan. Vaadimme valtiomme laatimaan sellaisia lakeja, että työläiselle taataan palkan saanti mahdollisuus silloinkin kun työntekijä tekee vararikon, tai jollakin muulla keinoilla koettaa vapautua palkkojen maksusta. Tässä valtioissa ovat työläiset menettäneet viime vuosien ajalla tuhansia dollareita, kun urakoitsijat ovat tehneet vararikon, eikä heillä ole ollut takuuta, eikä muuta omaisuutta, josta työläiset olisivat voineet palkkansa perä. Poistaaksemme tämän epäkohdan vaadimme me valtion asettamaan urakoitsijille riittävän takuun, josta työläinen tulee saamaan palkkansa silloinkin kun urakoitsija ei halua si sitä maksaa.

Vaadimme, että valtiomme työmaille on maksettava palkka vähintään kaksi kertaa kuussa. Lupasimme avustustamme met-sä- ja myllymiesten, kuten muiten järjestymättömien järjestäytymisessä. Vaadimme hallituksen vapaiten paikanvälitystoimistojen perustamista; vankityöntoimittien leimaamista ja kansallishallituksen säätämään samanlainen valtioitten välistä liikenteestä sulkeminen vankilatuotteille, kuin on lapsityö tuotteilla. Koulun opettajain järjestämisen työväen liittoon, y. m., y. m.

Elizabeth Gurley Flynn, I. W. W. liiton organisaattori, puhui torstaina iltapäivällä kokoukselle, kiittäen Washingtonin työväen liittoa siitä mitä se on tehnyt vangittujen I. W. W. liittolaisten hyväksi — huomauttaen että ei tee eroa minkä lupin alla työläiset taistelevat, kaikkialla on omistava luokka vielä vastassa. Tänään se on Everettissä, eilen se oli Coloradossa, huomenna jossain muualla. Vangituille kootiin kolehti, vaan en saanut kuulla paljonko se tuutti.

Virkailijat valittiin, eikä vastahdokkailla ollut, kuin kirjuriilla seattlelainen Jos. A. Duncan, joka hävisi 18 äänellä. Seattlelaista kannattivat yleensä edistysmieliset.

Liiton vuosikokoukset päätettiin pitää tästä lähtien elokuu-

Kokoukselle vielä puhui rautatietyöläisten kunniaedustaja. Hän toivoi, että lähimmässä tulevaisuudessa nähdään heidän edustajansa ei ainoastaan valtion työväenliitossa, vaan A. F. of Labor liitossa myös.

E. Hendrickson.

Yleisiä uutisia

Lainlaattijain toimet

(Jatkoo ensimmäiseltä sivulta)

päätettäväksi väkijoumakauppa koskevasta "luukuivasta" ehdotuksesta.

Maanantaina aikoo kuvernööri Lister allekirjoittaa päätöksen sotilasharjoituskentän ostamista varten tarvittavan määrärahan myöntämisestä ja hän on jo aikaisemmin vahvistanut päätöksen harjoituskentän ostosta. Sitä tarkoitusta varten ostetaan, oikeammin pakkoluovutetaan, 70,000 ekerkin alue American Lake nimisen järven rannalla Pierce kauntissa.

Lastentarhat käytäntöön Portlandissa.

Salem, 27 p. tammik. — Edustajahuoneessa hyväksyttiin 49 äänellä 5 vastaan ehdotus lastentarhojen perustamisesta. Päätökseen mukaan" kouluhallitukselle myönnetään ensimmäisen viiden vuoden ajaksi \$10,000 ja toisen 5 vuoden ajaksi \$20,000 valtionvaroista erikoisten lastentarhojen ylläpitämiseksi, 4 ja 6 vuoden ikäisiä lapsia varten, Portlandissa. Sellaista täytyy vähintään 25 lastenvanhempia pyytää ja pyynnön allekirjoittajien täytyy asua vähintään mailin sisällä koulusta jonka yhteyteen lastentarhaa vaaditaan. Edusmiehet Kuhl ja Burton olivat ainoat Portlandista, jotka äänestivät ehdotusta vastaan. Ehdotus on aikaisemmin hyväksytty senaattissa, joten se tulee nyt kuvernöörin vahvistettavaksi.

Muiten esitettyjen ehdotusten keralla on ehdotus perintöveron nostamisesta kaksinkertaiseksi siitä mitä se tähän saakka on ollut. Se tulisi niin ollen olemaan 1 prosentti \$5,000 suuremmista perinnöistä ja 2 prosenttia \$20,000 suuremmista perinnöistä silloin kun perintö lankeaa suoraan polveissa perillisille kun muille sukulaisille ja vanneille lankeavasta perinnöstä on vero korkeampi.

Edusmiehet Belland ja Schimpp ovat esittäneet ehdotuksen \$100,000 määrärahan myöntämisestä "Columbia-maantien" tekemiseen Multnomah-kauntista merenrannalle saakka. Oregonin yliopistolle on pyydetty \$100,000 suorista määrärahaa uuden naisoppilaiden asuinhuoneen (dormitory) rakentamista varten.

Edusmiehes Mueller on ehdottanut \$500 myöntämistä "kenraali" Owen Summersin kuvan maalauttamista ja valtiotalon seinälle asettamista varten. "Kenraali" komensi oregonilaisia vapaaehtoisia Filippiineillä saarten valtiotissodan aikana. Myöskin on eräs edusmiehes Small esittänyt että asetettaisiin seuraavissa vaaleissa v. 1918 ratkaistavaksi ehdotus, joka estäisi "single taxerit" tekemästä lainlaatikunnalle taikka yleisäänestykselle saatamasta ehdotuksiaan muuoloin kuin 8 vuoden väliajoilla, alkaen vuodesta 1914. Small on perustellut ehdotustaan sillä, että äänestyksellä on single tax-ehdotukset hyljätty ja lain mukaan ei samaa ehdotusta saisi esittää uudestaan äänestettäväksi ennenkuin 8 vuoden kuluttua, mutta siitä huolimatta ovat single taxin kannattajat voineet tuoda esityksensä, aina hiukan muutetussa muodossa ja eri nimillä uudelleen ja uudelleen äänestettäväksi jokaisissa vaaleissa.

Idahon lainlaatikunta "pesyy puhtaaksi" miliisimiesten piinaajaksi.

Boise, 27 p. tammik. — Senaatin tutkijakomitea, joka on "tutkinut" syyttöksi Idahon "kansalliskaartin" toisen rykmentin upseereita ja Yhd. sotilasviranomaisia vastaan koskien valituksia kehnosta ruuasta ja epäterveellisistä asunto-oloista joissa osa miehiä on kuollut lavantautiin, on antanut lausunnon, jossa se puhdistaa upseerit syyttöksiä.

Tutkijakomitea on hankkinut vahvistuksen raportilleen Yhdysvaltain läntisen sotilaspiirin värvästoimikunnan virkailijalta majuri Martinilta ja samoin piirin terveydenhoitotarkastajalta eversti J. B. McDonaltilta.

Edustajahuoneessa on hyväksytty lakiehdotus, joka kieltäisi ulkomaalaiset omistamasta maata Idahossa. Lakiehdotus on laadittu samaan malliin kuin Californiassa voimassa oleva japanilaisvaimosten laki ja tarkoitettu estämään japanilaisia pääsemästä maanviljelijöiksi Idahossa.

TILATKAA TOVERI!

Tarkasta Toverin ilmoituksia.

— Muistakaa tilata Toveri ainakin vuodeksi ennen maaliskuun alkua, jolloin sen tilaus-hinta korotetaan.